

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Cob/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120211553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120211553.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v sporovej veci žalobcu: A. B., podnikateľ s obchodným menom A. B. - B., IČO: XXXXXXXX, s miestom podnikania XX. novembra XXXX/XXX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Evaldom Dzurendom, advokátom, IČO: 50120735, so sídlom Hlavná 19, 080 01 Prešov, proti žalovanému: COWT, s.r.o., IČO: 46013610, so sídlom D. XX, XXX XX D., právne zastúpenému JUDr. Pavlom Piovarčím, ml., advokátom, IČO: 42325501, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice - Staré Mesto, za účasti intervenienta na strane žalovaného KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 811 04 Bratislava - Staré Mesto, o zaplatenie 7.860,39 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 24Cb/96/2020-153 zo dňa 2.5.2022, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca podanou žalobou proti žalovanému uplatňuje v tomto konaní nároky na zaplatenie zostatkov vyúčtovaných a neuhradených cien opráv jeho motorových vozidiel, a to konkrétne:

sumy 2.669,71 eur, ako nedoplatok na cene opravy motorového vozidla E. F. e.č. C., vyúčtovanej faktúrou č. 20180073 z 12.12.2018 na celkovú sumu 7.956,86 eur,
sumy 702,81 eur, ako nedoplatok na cene opravy motorového vozidla E. F. e. č. C., vyúčtovanej faktúrou č. 20180074 z 12.12.2018 na celkovú sumu 6.599,87 eur,
sumy 4.487,87 eur, ako nedoplatku na cene opravy motorového vozidla B. G., e. č. C., vyúčtovanej faktúrou č. 20190011 z 28.2.2019 na celkovú sumu 11.416,82 eur.

Celkom tak žalobca požaduje proti žalovanému na istine sumu 7.860,39 eur a so zdôvodnením, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou uvedených súm, žiada priznať aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z uvedených súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedených faktúr do zaplatenia.

Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2.5.2022 č.k. 24Cb/96/2020-153 (v poradí už jeho druhým v predmetnej veci) žalobnému návrhu vyhovel a priznal žalobcovi proti žalovanému aj nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že:

Žalobca odôvodňoval uplatnený nárok vykonanou opravou motorových vozidiel žalovaného na základe objednávok žalovaného, pričom žalovaný mu nezaplatil cenu opráv v plnej výške. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení súdu predložil vystavené faktúry zápisy o obhliadkach motorových vozidiel obhliadajúcim technikom, kalkuláciu cien opráv podľa software Audatex, doklady o zakúpaní náhradných dielov i e-mailovú komunikáciu so žalovaným.

Žalovaný v rámci svojej obrany tvrdil, že motorové vozidlá boli poškodené pri dopravných nehodách a ich opravy mali byť riešené ako poistné udalosti, pričom úhrada za opravy mala byť realizovaná prostredníctvom poistného krytia z havarijného poistenia. Pretože žalobca nepoužil správne technologické postupy a nepreukázal dôvod použitých náhradných dielov, poisťovňa mu za opravu nepreplatila cenu v plnej výške. Žalovaný namietal aj skutočnosť, že medzi stranami nebola dohodnutá cena za opravu a žalobca počas vykonávania opráv s ním nekomunikoval, komunikoval len s poisťovňou. Na preukázanie svojich tvrdení predložil písomné stanoviská poisťovní i odpoveď na predžalobnú výzvu a navrhoval vypočúť v konaní zástupkyňu intervenienta.

Vo veci už vyhovel žalobe rozsudkom zo 7.4.2021 č.k. 24Cb/96/2020-76, ktorý však bol zrušený uznesením odvolacieho súdu č.k. 3Cob/32/2021-130 z 20.1.2022. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom realizoval žalovaným navrhovaný výsluch zástupkyne intervenienta.

Z vykonaného dokazovania zistil, že na základe ústne uzavretých zmlúv žalobcom so žalovaným, žalobca pre žalovaného realizoval opravu motorových vozidiel E. F. a B. G. a za opravu na účely zaplataenia ceny vystavil faktúry uvedené v bode 1. dôvodov tohto rozsudku odvolacieho súdu.

Faktúru č. 20180073, splatnú 26.12.2018 a faktúru č. 20180074, splatnú tiež 26.12.2018, žalobcovi čiastočne žalovaný uhradil prostredníctvom poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group (intervenienta), v ktorej bolo motorové vozidlo E. F. poistené pre prípad havárie.

Faktúru č. 20190011, splatnú 14.3.2019, zaplatila žalobcovi čiastočne poisťovňa Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s., v ktorej bolo motorové vozidlo B. G. poistené.

Súd prvej inštancie ďalej konštatoval obsah oznámení o poistných plneniach, a to od spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. z 26.8.2019 a z 20.2.2019, adresovaných žalovanému, a tiež od poisťovne Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 17.1.2020 (tiež adresované žalovanému), v ktorých poisťovne vo vzťahu k vystaveným faktúram uviedli osobitosti likvidácie poistných udalostí, nelikvidné položky i údaje o dohodnutej spoluúčasti žalovaného.

Po citácii ustanovenia § 391 ods. 2 CSP, § 536 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 560 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 562 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka i po citácii právnych viet z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Co/3/2009, Najvyššieho súdu ČR 32Cdo/2999/2008, ako aj z nálezu Ústavného súdu SR IV.ÚS/115/2003, súd prvej inštancie zdôraznil, že v predmetnej veci po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu. Predovšetkým vo veci vychádzal z predložených listinných dôkazov, ale aj z výpovede zástupkyne intervenienta.

Mal za nesporné, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmlúv o dielo, predmetom ktorých bola oprava motorových vozidiel. Sporným medzi stranami bolo to, či je zmluva platná vzhľadom na jej uzatvorenie bez dohody o cene diela a či dielo vykonané žalobcom má vady a či je povinný žalovaný zaplatiť ceny diela, keďže mu poisťovne cenu opráv nepreplatili v plnej výške.

Zdôraznil, že vykonal vo veci všetky stranami navrhnuté dôkazy a pri ich vyhodnocovaní postupoval tak, že ich vyhodnotil jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti.

Dospel k záveru, že strany pri úprave zmluvných vzťahov nepostupovali v zmysle povinnosti zakotvenej v § 43 Občianskeho zákonníka, keď dostatočne nedbali na to, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. Nedohodli si cenu diela a žalovaný ako objednávateľ nedal žalobcovi ako zhotoviteľovi záväzné pokyny pri vykonávaní diela, napríklad aké diely má použiť a aké doklady má k týmto dielom predložiť. Napriek tomu súd dospel k záveru, že strany platne uzatvorili zmluvu o dielo, pričom konkludentne prejavili vôľu uzavrieť ju aj bez určenia ceny, tým, že žalovaný odovzdal žalobcovi vozidlá za účelom ich opravy a žalobca ich na opravu prijal. Žalovaný nepreukázal, že sa v priebehu vykonávania opráv domáhal voči žalobcovi stanovenia ceny za opravu, preto súd dospel k záveru, že strany uzatvorili zmluvu o dielo aj bez určenia ceny. Súd pritom zdôraznil, že medzi žalobcom a intervenientom nebol žiadny právny vzťah.

Procesnú obranu žalovaného založenú na tom, že nie je povinný zaplatiť cenu za dielo v plnej výške, pretože poisťovňa mu preplatí len časť ceny za opravu, súd vyhodnotil za neúčinnú. Žalobca dielo vykonal a má nárok na cenu za vykonané dielo. Žalovaný by mal nárok na zľavu z ceny diela len v prípade vadného plnenia zo strany žalobcu ako zhotoviteľa. Prípadná dohoda strán o tom, že žalovaný zaplatí žalobcovi za podmienky, že mu bude poskytnuté plnenie zo strany tretej osoby by bola v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná. Žalovaný by mal prípadný nárok na zľavu, ak by si pre vady diela uplatnil tento nárok včas. Žalovaný však nezaslal žalobcovi oznámenie väd diela a neuplatnil si ani iné príslušné nároky voči nemu a neuznanie nárokov žalobcu zo strany tretej osoby nemá vplyv na oprávnenosť nárokov žalobcu voči žalovanému. Žalovaný nepreukázal, že by si voči žalobcovi riadne uplatnil nároky z väd diela a žalobca preukázal, že dielo pre žalovaného vykonal. Preto súd žalobe vyhovel aj s uvedením, že žalovaný sa môže svojich nárokov voči intervenientovi domáhať samostatnou žalobou.

Výrok o priznaní úrokov z omeškania odôvodnil súd prvej inštancie omeškaním žalovaného so zaplatením cien vyúčtovaných faktúrami a odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavenej faktúry s odkazom na aplikáciu ustanovenia § 365 ods. 1, § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka i § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. priznal žalobcovi aj uplatňovaný úrok z omeškania.

Výrok o trovách konania súd odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a úspechom žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Podľa jeho názoru sú dané odvolacie dôvody tak, ako sú upravené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Namieta predovšetkým to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie je založené aj na nesprávnom právnom posúdení veci. K bližšej konkretizácii dôvodov odvolania uvádza nasledovné:

Skutkový záver súdu prvej inštancie je založený na chybnom hodnotení realizovaných dôkazov, nastal logický rozpor v ich hodnotení z hľadiska zákonnosti, pravdivosti, prípadne aj dôležitosti. Žalovaný predovšetkým namieta to, že nie je pravdivým záver súdu prvej inštancie o tom, aby žalovaný so žalobcom uzatvoril zmluvu o dielo spolu s konkludentným prejavom uzatvoriť danú zmluvu bez určenia konkrétnej ceny diela. Jednalo sa vždy o opravy vozidiel titulom vzniknutých poistných udalostí, pričom náklady na opravu mali byť žalobcovi preplácané poisťovňami žalovaného. V danom prípade poisťovňou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group a tiež Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s.. Rozsah opráv, ktoré mali byť realizované, a teda aj rozsah diela, ktoré mal žalobca ako zhotoviteľ pre žalovaného ako objednávateľa zhotoviť, bol určený práve a výlučne na základe obhliadok jednotlivých

vozidiel, pričom následne bol zo strany jednotlivých poisťovní stanovený rozsah a hodnota opravy, ktoré mal žalobca vykonať a ktoré mu budú aj poisťovňami preplatené. Táto skutočnosť bola obom stranám od začiatku sporu známa a žalovaný ju vnímal ako závažnú skutočnosť. Žalovaný je toho názoru, že v rozpore s akoukoľvek logikou by bolo, aby žalovaný zveril žalobcovi vozidlá na opravu bez toho, aby bola akýmkoľvek spôsobom vymedzená a určená cena za ich opravu tak, ako sa to prezentuje v dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaný nepovažoval za potrebné uzatvárať so žalobcom písomnú zmluvu o dielo, kde by boli dohodnuté všetky podstatné náležitosti, vrátane ceny, a to práve z dôvodu, že bolo dojednané, že opravy budú vykonané v rozsahu a v hodnote, ako to vyplýva z realizovanej obhliadky tak, aby hodnota opravy bola plne krytá (s výnimkou spoluúčasti žalovaného) z poistného plnenia. Nemožno preto akceptovať, aby žalovaný sa bezdôvodne vystavoval riziku, že žalobca vozidlá opraví za cenu, ktorý si svojvoľne žalobca stanoví. Na uzatvorenie zmluvy o dielo s konkludentným prejavom vôle uzatvoriť zmluvu bez určenia ceny diela neexistoval žiadny dôvod. Keďže išlo o opravy, ktoré súviseli s poistnými udalosťami, žalovaný nemal v zásade žiadnu možnosť zasahovať do procesu likvidácie poistných udalostí a opravy jeho vozidiel žalobca komunikoval výslovne s poisťovňami. Označené poisťovne de facto zastupovali žalovaného pri jednaniach so žalobcom a akékoľvek prípadné námietky poisťovní je žiadúce vnímať ako námietky žalovaného. Žalovaný nepovažuje za správne, že sa mu vytýka pasivita pri uplatňovaní nárokov z väd diela. Podľa jeho názoru výlučne žalobca zavinil stav, že poisťovne pristúpili v súvislosti s poistným plnením za opravy vozidiel ku kráteniu daných plnení. S touto relevantnou skutočnosťou sa súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného nevysporiadal. Žalovaný nesúhlasí ani s tým, že by nenamietal vady diela a cenu diela u žalobcu ešte pred podaním žaloby. Stalo sa tak viacnásobne pri ústnej, resp. telefonickej komunikácii, čo je však vzhľadom na charakter takejto komunikácie náročné, resp. nemožné preukázať. Každopádne minimálne námietky voči žalobcovi prezentoval žalovaný v odpovedi na jeho predžalobnú výzvu. Na obsah tejto odpovede na výzvu však súd prvej inštancie nijako nereflektoval.

Odvolateľ namieta odvolací dôvod spočívajúci na nesprávnom právnom posúdení aj v tom, že právny názor súdu prvej inštancie o konkludentnom prejave uzatvoriť zmluvu bez určenia ceny je nesprávny a v prípade jeho akceptovania by došlo k neprimeranému, až dobrým mravom odporúčajúcemu zvýhodneniu žalobcu, ktorý by v zásade v prípade každej opravy vozidla, prostredníctvom plnenia poistovne z poistnej udalosti, mohol cenu diela stanoviť úplne autonómne, majúc istotu, že prípadný rozdiel medzi cenou diela, ktorú by vyfakturoval žalobca ako zhotoviteľ a sumou, ktorú by plnila poisťovňa ako reálne a účelné náklady na opravu, by musel napokon znášať žalovaný ako vlastník vozidla. Súd v prípade nesprávneho právneho posúdenia nevyhodnotil náležitým spôsobom námietky oboch poisťovní vo vzťahu k žalobcovi ako subjektu realizujúcemu opravu vozidiel žalovaného ako uplatnenie väd diela a namietanie výšky ceny diela. Súd nijako nereflektoval na obranu prezentovanú v rámci odporu podanému proti vydanému platobnému rozkazu. Bez akéhokoľvek dôvodu vytýkal žalovanému pasivitu a pritom neposudzoval náležite aj postoj žalobcu ako druhej zmluvnej strany, zhotoviteľa, a to v otázke dodržania zákonných povinností zhotoviteľa. Opakovane zdôrazňuje, že poisťovne v procese realizácii jednotlivých opráv vytýkali zásadné nedostatky, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadol. V procese likvidácie poistných udalostí poisťovne zastupovali samotného poistníka, teda žalovaného.

Rozsudok súdu prvej inštancie odvolateľ považuje aj za nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný, a teda arbitrárny. Poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR i na judikatúru ESRP.

Odvolateľ navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, alternatívne zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že v konaní preukázal, že opravy boli vykonané odborne a podľa pokynov poisťovne. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nemal možnosť zasiahnuť a ovplyvniť proces opráv. Uvádza, že toto potvrdzuje napríklad aj výpoveď zástupkyne intervenienta, ktorá na pojednávaní 2.5.2022 uviedla, že intervenient rozdelil poistnú udalosť zo dňa 10.8.2018 na päť poistných udalostí z toho dôvodu, že obhliadka motorového vozidla bola vykonaná v dňoch 21.8. a 23.8.2018 a medzi týmito obhliadkami malo motorové vozidlo najazdených o 4.000 km viac. Z toho vyplýva, že žalovaný zasiahol do procesu opráv, v čase, kedy malo byť motorové vozidlo v servise ho

žalovaný zobral, vykonal s ním jazdu (podnikateľskú činnosť) a následne ho vrátil späť. Považuje za nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že mal vedomosť o tom, aká je suma opravy, ktorá bude z poistného krytia žalovaného za opravy uhrádzaná a že táto skutočnosť bola obom stranám od samého začiatku známa a žalovaný ju vnímal ako záväznú skutočnosť. Poukazuje aj na vyjadrenie zástupcu intervenienta. Cena za opravu nebola stanovená vopred, tá sa určila až následne po určení rozsahu opráv zo strany intervenienta. Žalovaný ako zmluvná strana nerozporoval a nenamietal výšku faktúr vystavených za vykonané opravy. Ich výšku začal namietat až po dvoch rokoch, keď bol zo strany žalobcu vyzvaný na ich úhradu. Žalovaný si sám vybral žalobcu na vykonanie opráv na motorových vozidlách. Žalobca vykonal prácu odborne a iba v rozsahu „stanovenému a určenému poisťovňou“. V žiadnom prípade nenadhodnotil a nestanovil cenu svojvoľne. Žalobca ako servis má stanovenú normohodinu. Z výpovede zástupkyne intervenienta vyplynulo, že cena za normohodinu sa určuje na základe poistných podmienok, regiónu a na základe toho, či je servis autorizovaný. Skutočnosť, že intervenient uznal inú, nižšiu normohodinu za opravu, ako má žalobca, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Námietky zo strany poisťovní nemožno vnímať ako námietky žalovaného. Žalovaný užíval motorové vozidlá na svoju podnikateľskú činnosť a nikdy u žalobcu nereklamoval alebo nevytýkal žiadne vady na opravených motorových vozidlách. Žalobca nemá žiaden právny vzťah s poisťovňami, preto ich námietky a krátenie poistného plnenia je vecou iba medzi poisťovňami a žalovaným.

Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie náležite zhodnotil dôkaznú situáciu a správne vyhovel žalobe v celom rozsahu. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Navrhuje preto, aby odvolací súd odvolanie ako nedôvodné zamietol a priznal žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

Súd prvej inštancie doručil rovnopis vyjadrenia žalobcu žalovanej spoločnosti (jej právneho zástupcu). Vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu žalovaný súdu nedoručil.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací preskúmal na základe včas podaného odvolania napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 379 CSP), ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie, bez nariadenia pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v medziach odvolacích dôvodov a vád, na ktoré je potrebné prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 CSP), dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

Keďže odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, bol pre neho podľa § 383 CSP záväzným skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu skutkový stav zistený súdom prvej inštancie vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a v súlade s § 191 CSP. Zistenia urobené z jednotlivých dôkazov neodporujú obsahu listín založených v spise, obsahu výsluchov strán, intervenienta i listinných dôkazov, na ktoré odvolací súd poukázal aj v ďalších dôvodoch tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti treba uviesť aj to, že na v nadväznosti na dôvody záverov prijatých súdom prvej inštancie, odvolací súd v tomto svojom odôvodnení sa podľa § 387 ods. 3 CSP zaoberá aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie nevysporiadal.

Relevantným je však to, že zistenia urobené súdom prvej inštancie neodporujú obsahu listín i obsahu výsluchov strán i intervenienta tak, ako je už uvedené vyššie.

Podľa Čl. 8 Základných princípov CSP sú strany povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Strana je teda povinná splniť bremeno tvrdenia, teda tvrdiť potrebné rozhodné skutočnosti; potrebnosť je určovaná hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Každá zo strán je pritom povinná tvrdiť (a v prípade sporu dokázať)

existenciu znakov skutkovej podstaty (hypotézy) tej právnej normy, ktorej právny následok (hypotéza) je v jej prospech (porovnaj napr. uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/13/2009).

Tak, ako je už vyššie uvedené, žalobca v prerokúvanej veci uplatňuje nárok na zaplatenie zostatkov neuhradených cien diela, pričom pre jeho úspech v konaní bolo jeho povinnosťou dokázať skutočnosť rozhodnú pre záver, že mu vznikol nárok na určitú konkrétnu (ním tvrdenú) cenu. Bolo teda jeho povinnosťou buď dokázať, že cena diela bola dohodnutá alebo bol dohodnutý spôsob jej určenia alebo v prípade absencie týchto dôvodov cenu obvyklú.

Podľa § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

Podľa § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, iba že strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

Podľa § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3 Obchodného zákonníka) je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

Pojmovým znakom každej zmluvy o dielo podľa § 536 Obchodného zákonníka je odplatné zhotovenie diela, pričom dielom sa rozumie aj vykonanie dohodnutej opravy určitej veci. Pre platné uzatvorenie zmluvy o dielo sa nevyžaduje písomná forma, avšak zmluvné strany sa musia dohodnúť na podstatných častiach zmluvy, ktorými sú určenie diela a záväzok objednávateľa zaplatiť cenu. Zmluvu o dielo môžu strany uzatvoriť aj bez dohody o cene alebo spôsobe jej určenia, a to vtedy, ak v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia. Ak nie je cena dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je aj napriek tomu platná, podľa § 546 ods. 1 in fine Obchodného zákonníka objednávateľ je povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaný v konaní nikdy nespochyboval, ba skôr naopak potvrdil to, že on svoje predmetné motorové vozidlá odovzdával na opravu žalobcovi. On bol teda tým subjektom, ktorý vstupoval do právneho vzťahu so žalobcom s požiadavkou na opravu poškodenia vzniknutého na motorových vozidlách.

Niet pochybností o tom, že na motorové vozidlo E. F. e.č. C. mal žalovaný uzatvorenú poisťovnú zmluvu pre havarijné poistenie tohto motorového vozidla s poisťovňou KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group.

Nie sú pochybnosti ani v tom, že na motorové vozidlo B. G. e.č. C. mal žalovaný uzatvorenú poisťovnú zmluvu pre havarijné poistenie s poisťovňou Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s..

Žalovaný oznamoval poškodenie motorového vozidla E. F. poisťovní oznámením zo dňa 10.8.2018, podľa ktorého malo dôjsť ku škodovej udalosti 9.8.2018 pri vyhnutí sa zveri.

Ďalšiu škodovú udalosť tohto motorového vozidla oznamoval žalovaný poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group oznámením (č.l. 92 spisu), podľa ktorého malo dôjsť ku škodovej udalosti v Českej republike dňa 14.11.2018. Oznámenie je z 29.1.2019 a je podpísané štatutárnym zástupcom žalovanej spoločnosti.

Motorové vozidlo B. G. e.č. C. malo mať škodovú udalosť 17.10.2018 v Mikulove. Poistnú udalosť likvidovala poisťovňa, v ktorej mal žalovaný poistené motorové vozidlo, a to Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s..

Ku každej z vystavených faktúr žalobcom pre žalovaného, ktoré sú predmetom tohto konania, je pre účely tohto konania žalobcom predložený aj posudok – kalkulácia ceny cez softvérové vybavenie Audatex. Ku kalkulácii podľa faktúry č. 20180073 je takáto kalkulácia obsahom spisu na č.l. 47 až 49, ku kalkulácii ceny podľa faktúry č. 20180074 je takáto kalkulácia obsahom spisu na č.l. 50 až 52 a ku faktúre č. 20190011 je takáto kalkulácia obsahom spisu na č.l. 53 až 55.

Žalovaný nespochybňoval v konaní to, že by mu predmetné faktúry neboli doručené. Na faktúre týkajúcej sa opravovaného motorového vozidla B. G. je aj potvrdenie o prijatí tejto faktúry žalovaným (č.l. 6 spisu).

Intervenient v konaní sa vyjadroval k likvidácii poistných udalostí, ktoré súviseli s fakturovanou cenou opráv podľa faktúr č. 20180073 a č. 20180074.

V súvislosti s vyúčtovaním ceny podľa faktúry č. 20180073 poisťovňa okrem iného uviedla aj takú skutočnosť, že predmetné poistné udalosti rozdelila na 5 z dôvodu nesúvisiacich poškodení na vozidle zistením medzi prvou obhliadkou a doobhliadkami. Obhliadkou po oprave bolo zistené, že oprava nebola vykonaná technológiou podľa zápisu – tesnenie skla ľavých predných dverí, nemenený ani kryt zadný pravý plast koľajnice, B stĺpik spodok nelakovaný, čelné sklo neoriginál a na normohodinách priznávajú podľa daného regiónu 19,16 eur bez DPH. Pre predmetnú vec je však relevantným aj to, že medzi jednotlivými obhliadkami motorového vozidla realizovanými 21.8. a 23.8.2018 bol zistený rozdiel, ktorý môže súvisieť s tým, že to, čo sa žiadalo opravovať s tvrdou škodovou udalosťou zo dňa 9.8.2018 je iného rozsahu ako to, čo bolo potom predmetom celej opravy. Každopádne žalovaný nespochybňoval to, že by motorové vozidlo pri oprave, pri ktorej by bola účtovaná cena faktúrou č. 20180073, nebola realizovaná oprava podľa jeho požiadaviek, a teda prípadne aj nad rozsah ním žiadaných, či objednaných opráv.

U druhej účtovanej ceny opravy podľa faktúry č. 20180074 je predmetom žalobného návrhu len rozdiel týkajúci sa zaplatenej a účtovanej ceny v rozsahu 702,81 eur, pričom v tejto položke ide o spoluúčasť 252,48 eur a cena prác podľa normohodín podľa regiónu v rozsahu 19,16 eur DPH za Nh, pričom pri tejto kalkulácii sa výhrady zo strany poisťovne neuplatňovali.

U fakturácie č. 20190011, týkajúcej sa motorového vozidla B. G., Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. v zdôvodnení neuznania celej fakturácie tiež uvádza tzv. nelikvidné položky, ktoré mali predstavovať 2.220,39 eur bez príslušného zdôvodnenia, prečo by tieto tzv. nelikvidné položky nemali byť zlikvidované poisťovňou a náležité vysvetlenie k tomu nedal ani žalovaný pre účely tohto konania tak, aby vysvetlil príslušným spôsobom, či išlo o opravy takých položiek, ktoré súviseli s ním tvrdou škodovou udalosťou alebo prípadný iný dôvod, pre ktorý by sa likvidácie tejto poistnej udalosti, ku ktorej malo dôjsť 17.10.2018, dotýka.

Pozornosti odvolacieho súdu neušlo ani to, že každá z vyúčtovaných cien servisom vychádzala z kalkulácie cez už vyššie spomenutý softvérový program Audatex. Tento program využíva pre účely likvidácie poistných udalostí aj poisťovňa, ktorá vystupuje v tomto konaní ako intervenient. V tejto

súvislosti sa žiada uviesť to, čo poisťovňa samotná v podaní, doručenom súdu 23.4.2021, konštatuje v súvislosti s odkazom na čl. 8 ods. 2 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál účtované podľa opravcu sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu Audatex. Ak teda žalobca v kalkulácii využíval toto softvérové vybavenie, treba ho pre účely rozhodovania o predmetnej žalobe vyhodnotiť ako obvyklý spôsob ceny za porovnateľné dielo.

Aj odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v tom, že v konaní nebolo sporným, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom došlo ústnou formou k uzatvoreniu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola oprava motorových vozidiel žalovaného. K uzatvoreniu zmluvy došlo bez výslovnej dohody o cene alebo spôsobe jej určenia. Tak, ako je už uvedené vyššie, žalovaný relevantným spôsobom v konaní nespochybnil to, že uvedené opravy, ktoré sú predmetom vyúčtovaných cien, boli realizované. Z vyjadrení žalovaného, ani z ním predložených, či ním označených dôkazov, nevyplýva, že by bol pri prevzatí motorových vozidiel po oprave, vznášal žalobcovi námietky proti tomu, čo bolo opravované, akým spôsobom, či technológiou bolo opravované, ani to, že by voči žalobcovi uplatňoval (reklamoval) nekvalitne poskytnutú opravu.

Žalovaný okrem všeobecnej konštatácie (bez bližšej konkretizácie a individualizácie), že by malo sa odpočítať pri likvidácii poisťných udalostí to, čo je jeho dohodnutá spoluúčasť, nekalkuloval v týchto svojich prostriedkoch procesnej obrany to, ako by sa táto spoluúčasť mala prejavíť v cene prác účtovaných predmetnými faktúrami. Toto sa žiadalo najmä aj z toho dôvodu, že napr. pri faktúre č. 20180074 samotný intervenient zdôrazňoval, že rozčlenil opravu na päť poisťných udalostí, u ktorých sa u každej zvlášť posudzuje a odrátava pre účely plnenia poisťovne dojednaná spoluúčasť.

Ak žalobcovi súd prvej inštancie priznal cenu, ktorá bola účtovaná predmetnými faktúrami a zodpovedala rozsahu opráv, ktoré boli realizované a cena týchto opráv zodpovedala obvyklej cene, pretože na jej vyúčtovanie bol použitý žalobcom do konania predložený spôsob kalkulácie ani opravy podľa softvérového vybavenia Audatex, potom bola žalobcovi priznaná obvyklá cena, ktorá bola v týchto faktúrach použitá a vyúčtovaná.

Úspech obrany žalovaného proti podanej žalobe bol potom závislý na tom, či žalovaný preukáže v konaní realizáciu diela s vadami a v tej súvislosti aj s včasným uplatnením nárokov z prípadného vadného poskytnutia diela. Pri vadách diela v zmysle ustanovenia § 564 Obchodného zákonníka platia primerane ustanovenia §§ 436 až 441 Obchodného zákonníka. Úprava nárokov z faktických väd, z väd tovarov, na ktoré sa vzťahuje záruka za akosť a z právnych väd je práve sústredená v týchto ustanoveniach pod spoločným názvom Nároky z väd tovaru. Reklamácia väd v zákonom stanovených lehotách je predpokladom uplatnenia nárokov z väd tovaru u zhotoviteľa, ako aj z väd zo zákonnej zodpovednosti, tak aj u väd, na ktoré sa vzťahuje záruka. Zákon v tejto súvislosti zdôrazňuje podanie správy zhotoviteľovi o vadách plnenia bez zbytočného odkladu. V tejto súvislosti správne súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 562 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. V zmysle ustanovenia § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka súd neprizná objednávateľovi právo z väd diela, ak objednávateľ neoznámí vady diela bez zbytočného odkladu, ako to upravuje ďalší text tohto ustanovenia pod písmenom a) – c), ako ich citoval vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie.

Za daného stavu odvolací súd preto sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v privodenom závere o povinnosti žalovaného zaplatiť zostatok vyúčtovaných cien za realizované opravy motorových vozidiel.

Ak odvolateľ namieta aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, treba uviesť aj to, že jedným z práv tvoriacich právo na spravodlivý proces, je právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Jeho obsahom je právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie je tou časťou súdneho

rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákonodarca preto v § 220 ods. 2 CSP stanovil konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia súdneho rozhodnutia tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť.

Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a ostali sporné (napr. nález Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/95 zo dňa 16.3.2005). Z ustálenej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany konania a jej žalobe nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom (napr. uznesenie Ústavného súdu SR III.ÚS 19/2019-11 zo 16.1.2019).

Odvolačný súd je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie dalo odpoveď na argument, ktorý bol pre vec rozhodujúci, teda že žalobca preukázal vykonanie žalovaným objednaných úprav a že žalovaný nepreukázal to, že by žalobca sa pri realizácii opráv neriadil pravidlami poskytnutia opravy podľa jeho pokynov, resp. v súvislosti s jeho zákonnou povinnosťou strany zmluvy o dielo vykonať dielo samostatne, riadne, odborne, na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo. Nemôže obstať obrana žalovaného založená len na tom, že celé plnenie ceny za objednanú opravu má byť znášané z prostriedkov poistenia, ktoré mal uzavreté s ním označenými poisťovňami. Poistné plnenie je iným nárokom než to, čo plynulo zo zmluvného vzťahu medzi objednávateľom a zhotoviteľom diela. Súd prvej inštancie aj keď stručne, ale objasnil, akým spôsobom posúdil právny vzťah a po doplnení aj vyššie uvedených dôvodov odvolacím súdom možno konštatovať, že správne bolo vyhovené žalobnému návrhu s tým, že náležitosti odôvodnenia súdu prvej inštancie v spojení s náležitosťami odôvodnenia odvolacieho súdu dávajú zákonnú odpoveď na rozhodnutie o žalobcom uplatnených nárokoch.

Ustanovenie § 546 ods. 1 in fine Obchodného zákonníka, na ktoré vyššie odkázal odvolací súd, ukladá objednávateľovi povinnosť zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo. Vozidlá žalovaného boli dané na opravu s tým, že boli predtým spisované zápisy o ohliadke motorového vozidla aj s konštatovanými závadami. Bolo vecou poisťovne, aby pri likvidácii poistných udalostí urobila záver o tom, ktoré poškodenia, ktoré sú zapísané v ohliadkach, súvisia s oznámenou a tvrdenou poistnou udalosťou a ktoré s tým nesúvisia. Ak bola požiadavka daná na opravu podľa týchto zápisov o ohliadkach a žalovaný ich nespochybnil, či netvrdil to, že by oprava bola realizovaná nad rozsah týchto záznamov o ohliadkach, potom treba mať za to, že žalovaný pri oprave postupoval a konal s odbornou starostlivosťou, jeho konanie bolo smerujúce k vykonaniu týchto opráv, ktoré boli potrebné na odstránenie uvedených poškodení a potom mu patrí aj právo na zaplatenie ceny, ktorá sa obvykle za porovnateľné dielo platí.

Uplatnené odvolacie dôvody sa výslovne nedotýkajú priznaných úrokov z omeškania, nenamieta sa lehota splatnosti uvedená vo vystavených faktúrach, ani výška prisúdeného úroku z omeškania.

Z uvedených dôvodov pri viazanosti dôvodmi podaného odvolania odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť pri aplikácii ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu súd pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 CSP a § 398 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).